

I.

Boža hnada je wěczne źórło wschitkeho duchomneho žohnowanja. Hdyž swjaty Pawoł pischa: „Chwaleny budź Bóh a tón Wótz nascheho Knjesa Jesom Khrysta, kiž je naš požohnowak se wschěm duchomnym požohnowanjom we njebieskich wězach psches Khrystuša, dha sam wobswědźi, so wot žaneho czělneho žohnowanja njeryczi, ale wot duchomneho, wot teho, sčtož je duschi wužitne, nufne a sbóžne. Wón tež njeryczi wot tajkich wězow, kiž bychu so jenož tam we Efesu namašale, ale wot tajkich, kiž so namašaju wschudžom we zylm kšeszczijanstwje. Wón po prawym tež wot tajkeho žohnowanja njeryczi, kiž so wschědnje nowe wudžěluje — kažkež su pomocne wězy Božeje hnady (šłowo a sakramentaj), swjateho Ducha džěko na naschich duchach, duchow wobroczenje k Khrystušej —, ale wot tajkeho, kiž je wot wscheje wěcznosće sem nam sshotowane a w Khrystušu na naš wulate.

Wšak wón njepraji: Bóh, kiž naš žohnuje, ale: kiž je naš požohnowak. A tež tole žohnowanje njeje jene, ale jara wschelake, kaž budžemy potom widzić. Jene źórło je teho sameho, Boža hnada, wschelake pak su skutki a darj tuteje hnady.

Bóh je naš požohnowak s duchomnym požohnowanjom w njebieskich wězach. Tajke kubla su nam psches Božu hnadu date, kiž su w njebieskach. Njeh, so teho dla hańbuja wschitzy czi sami bohaczi, kotsiž swoje schazy jeno jow na semi maja a jich dla prawe njebieske kubla sapomnja a shubja! Njeh so teho dla sraduja — niž wschitzy kšudzi, ale czi kšudzi, kotsiž swoju nadžiju na Boha stajeja a su na wěrje bohaczi; wschak maja schazy, wot kotrychž nihtó niczo njewě! Kažke te schazy su, to nihtó prajicž njemóže; pschetož „sčtož žane wočo widžiko njeje, sčtož žane wucho šlyšchako njeje, sčtož njeje do žaneje człowskeje wutrobny pschischko, to je Bóh pschihotowak tym, kotsiž jeho lubuja“ (1. Kor. 2, 9). To pak wěscze wěmy, so je njesachodne, njesmasane a njeswjadke herbstwo, kotrež nam skhowane je w njebieskach (1. Pětr. 1, 4). A hdyž so junu sjewi, dha budže tón Knjes wschitkich, kiž jo dostanu, s tym samym mjenom pomjenowacz, kaž dženska